

מטרת המאבק

המטרה המוצהרת של המאבק היא שהועד המנהל יכיר בנציגות שמונתה על ידי הסנאט במטרה לדון בשינוי תקנון האוניברסיטה, לקבוע לוח זמנים לשינוי התקנון, ובהמשך הדרך להקים ועדת חיפוש לנשיא/ה חדש על פי התקנון החדש.

מה הבעיה עם התקנון הקיים

יש מספר היבטים, אצייין רק אחדים מהם:

- התקנון הקיים נותן כוח אבסולוטי לועד המנהל
- החלטות של הסנאט אפילו בתחום האקדמי דורשות אישור של הועד המנהל.
- יש כפי הנראה כבר מספר החלטות סנאט שיושבות על המדף מספר שנים ללא טיפול.
- הועד המנהל נשלט על ידי אנשים רבי-פעלים אבל חסרי רקע אקדמי.
- לחברי הועד המנהל אין קדנציות. לדוגמה, היו"ר הנוכחי מכהן שם כ-25 שנה
- גם הגבלת הקדנציות של הנשיא/ה לא תוקנה בניגוד למוסכם עם המלג
- הכישלון של ועדת החיפוש במציאת נשיא/ה חדש הוא פועל-יוצא של בעיית תקנון

נגד מי המאבק

המאבק אינו נגד הנשיאה ואינו נגד הרקטור. אם המאבק יוכתר בהצלחה הם לא יושפעו - הם מסיימים בכל מקרה את תפקידם. המאבק הוא נגד הועד המנהל. לשינוי התקנון יהיו השלכות על כוחו והרכבו של הועד הזה.

הסנאט מודע לכך שהנשיאה הרקטור והדייקנים הם בעמדה בעייתית כיוון שלצורך הבטחת תפקוד האוניברסיטה הם כפי הנראה צריכים לשתף פעולה עם ההנהלה הלא-אקדמית. זו הסיבה שהסנאט דורש הכרה בועדת-סנאט בלתי-תלויה שמונתה למען שינוי התקנון.

הסנאט מצפה מהדייקנים, מהרקטור ומהנשיאה אומץ להתייצב לצד הסנאט במאבקו. על פי התרשמותי הדייקנים אכן מגבים את הסנאט (הם למעשה חלק מהסנאט). לעומת זאת עדיין לא ברורה מה תהיה העמדה של הרקטור (שעומד בראש הסנאט) ושל הנשיאה (שעומדת בראש האוניברסיטה). אני מניח שהם בין הפטיש לסדן מבחינה ציבורית. הרושם היה שעד עתה הם היו מעין אופוזיציה, אבל יתכן שזו מעין טקטיקה. זו לא בהכרח תהיה העמדה הסופית שלהם. בסופו של דבר גם הם אנשי אקדמיה, ואני רוצה להאמין שהם מצדדים בעמדות הסנאט גם אם בינתיים הם החליטו לפעול בצורה שאינה מביאה את זה לכדי ביטוי.

העיתוי של המאבק

הסנאט כבר ניסה בעבר להעביר החלטות שונות, לרבות שינוי תקנון, אבל הועד המנהל התעלם ממנו. הכישלון של ועדת החיפוש במציאת נשיא/ה חדש הוא פשוט הקש ששבר את גב הגמל. הסיפור האמיתי הוא המאבק על מעמדו של הסנאט בניהול האוניברסיטה, שמשמעותו סיום המשטר האבסולוטי של הועד המנהל. כמו כן הסנאט רוצה לודא, בתוקף התקנון העתידי, שועדת החיפוש עבור הנשיא הבא תהיה אפקטיבית מבחינת ההרכב, מבחינה ניהולית, ומבחינת האספקט האקדמי. אם לא יהיה שינוי תקנון, צפוי שגם ועדת החיפוש העתידית תהיה "פרובינציאלית" ללא ייצוג ראוי של אנשי אקדמיה.

מדוע אין התלהמות

המאבק הוא עניין עקרוני. אני מניח שיציאה לתקשורת נתפסת כמוצא אחרון. כרגע אנו מאמינים שאמצעי הלחץ שאנו מפעילים הוא מספיק: על פי החלטת הסנאט לא יהיו בחירות לרקטור חדש ולנשיא/ה חדשה כל עוד לא ישונה התקנון. זה אומר, כפי הנראה, שהרקטור והנשיאה יאלצו להישאר בתפקידם כל עוד אין שינוי בתקנון האוניברסיטה...
תיקון שהוספתי לאחר הפצת ההודעה: ע"פ התקנון האקדמי, הרקטור יסיים את כהונתו ב- 31.7.2018 ללא אפשרות הארכה.

קישור לאתר ועדת המעקב של סנאט בן-גוריון

<https://sites.google.com/view/bgu-senate-followup>

באסיפה הכללית המיוחדת של ארגון הסגל האקדמי הבכיר מה 3.1.2018

הוצגה טבלה שמשווה את תקנון אב"ג לתקנונים של אוניברסיטאות אחרות בארץ.

https://drive.google.com/file/d/1hNDEJyc5cXmNlywOts8ZReicK_pgxWGb/view

גרסא קודמת (חלקית, פחות קומפקטית) קיימת בקישור הבא

<https://drive.google.com/file/d/1s9jjlySKZ-r-RJfjjNyXmMRwtCtgXD3/view>

בברכה, דורון כהן